

Ο δράκος του Κομόντο - Μία σαρκοβόρα σαύρα τριών μέτρων

[Πολιτισμός / Εικόνες του κόσμου](#)

Τα νησιά Κομόντο ανήκουν στο αρχιπέλαγος της Ινδονησίας και αποτελούν ένα μικρό νησιωτικό σύμπλεγμα καλύπτοντας μια έκταση 2.321 τετραγωνικών χιλιομέτρων περίπου. Εκτείνονται ανάμεσα σε δυο πολύ μεγαλύτερα νησιά, την Σουμπάβα και τις Φλόρες.

Κομόντο τρία Ρίγκα και το τοίκους.

διαβίωσης είναι δύσκολες για τους κατοίκους των νησιών, επειδή το φυσικό περιβάλλον μοιάζει περισσότερο με αφρικάνικης σαβάνας παρά με τροπικής περιοχής και έχει σαν αποτέλεσμα πολύ υψηλές θερμοκρασίες και ξηρασία τους περισσότερους μήνες του χρόνου.

Τα νησιά αυτά κατά το παρελθόν υπήρξαν τόποι εξορίας και εξόντωσης ποινικών και αντιφρονούντων από τον τελευταίο σουλτάνο της Σουμπάβα και οι λίγες εκατοντάδες των κατοίκων, ως επί το πλείστον, είναι απόγονοι αυτών που κατάφεραν να επιβιώσουν μέσα από πολλές αντιξοότητες. Ο τελευταίος Σουλτάνος της Σουμπάβα έστειλε εξόριστους έως και τις αρχές του προηγούμενου αιώνα.

Οι τεράστιοι και επιβλητικοί όγκοι της στερεοποιημένης λάβας που ξεπροβάλλουν πάνω από την επιφάνεια της θάλασσας μαρτυρούν την έντονη ηφαιστειακή δραστηριότητα που υπήρξε πριν από εκατομμύρια χρόνια στο σημείο αυτό του αρχιπελάγους.

Η πανίδα των νησιών και η επικινδυνότητα της περιοχής

Η βιοποικιλότητα της πανίδας και της χλωρίδας που υπάρχει πάνω στα νησιά δίνει στον επισκέπτη την εντύπωση ότι ανήκουν περισσότερο στην μεσοζωική περίοδο παρά στην καινοζωική.

Η πανίδα των νησιών αποτελείται από μια ποικιλία ζώων, όπως ελάφια, νεροβούβαλους, άγρια γουρούνια και κατσίκια, ορισμένα είδη πιθήκων Μακάκους, μεγάλη ποικιλία από ερπετά, πτηνά και το κυριότερο και μοναδικό είδος στον πλανήτη σαρκοβόρου σαύρας που ξεπερνάει σχεδόν τα τρία μέτρα, τον Δράκο του Κομόντο.

Το σύμπλεγμα των νησιών Κομόντο και οι δράκοι παρέμεναν άγνωστα για τον υπόλοιπο κόσμο έως και τις αρχές του περασμένου αιώνα. Όμως από το 1911 άρχισαν να γίνονται γνωστά, όταν μια ομάδα Ολλανδών ερευνητών κατάφερε να μεταφέρει το νεκρό κουφάρι ενός δράκου στην Ιάβα.

Οι θρύλοι και οι διάφορες μυθοπλασίες των παλαιών ναυτικών περιέγραφαν πάντα αυτά τα νησιά σαν ένα επικίνδυνο και δυσπρόσιτο σημείο στον θαλάσσιο χώρο των ανατολικών Ινδιών, όπως κατονόμαζαν την περιοχή.

Μία άποψη από το νησί Ρίνγκα, όπου στο βάθος διαγράφονται οι ακτές του νησιού Φλόρες

Οι περιγραφές μιλούσαν συνήθως για κάποιες τεράστιες σαύρες, οι οποίες κατασπάραζαν τους ανθρώπους που κατάφερναν να πλησιάσουν τις ακτές, αλλά και για τα τεράστια κύματα που βύθιζαν τα πλοία, τα οποία έπλεαν σε εκείνο το σημείο.

Αν και όλες αυτές οι τρομακτικές εξιστορήσεις ακούγονταν κάπως υπερβολικές από τα στόματα ορισμένων ναυτικών πριν μερικούς αιώνες, η πραγματικότητα όμως δεν διαφέρει και πολύ.

Καθώς σε εκείνο το σημείο επιδρούν τρεις ωκεανοί, Ινδικός, Ειρηνικός και θάλασσα νοτίου Κίνας, τα νερά είναι πάντα τρικυμιώδη, με αποτέλεσμα να δημιουργούνται αρκετά ισχυρά θαλάσσια ρεύματα και έντονες περιδινήσεις τους περισσότερους μήνες του χρόνου.

Ο δράκος του Κομόντο

Ο δράκος του Κομόντο, είναι το είδος σαύρας Monitor Varanus Komodoensis, ένα από τα 58 διαφορετικά είδη Varanus που υπάρχουν στην ερπετοπανίδα του πλανήτη. Δεν σχετίζεται με τον δεινόσαυρο, αλλά η εξέλιξή του προέρχεται από τα Λεπιδόσαυρα, παράλληλο είδος της Ιουρασικής περιόδου. Το μήκος του μερικές φορές πλησιάζει τα τριάνμισι μέτρα, ενώ το βάρος του μπορεί να φθάσει έως και τα 130 κιλά. Παρά τον μεγάλο όγκο του είναι αρκετά ευκίνητος, μπορεί να τρέξει έως και 18 χλμ. για μια μικρή απόσταση, ενώ ακόμη μπορεί να κολυμπήσει αρκετά μεγάλες αποστάσεις μέσα στην θάλασσα.

Είναι σαρκοβόρο είδος και βρίσκεται στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας της περιοχής του. Συνήθως τρέφεται με άγρια κατσίκια, ελάφια, νεροβούβαλους, άλλα είδη ερπετών. ακόμη και από τα μικρά του είδους του.

Ένας δράκος κομόντο πιθανώς προς αναζήτηση λείας. Τα θύματά του πεθαίνουν μερικές ημέρες αργότερα από συμπτώματα σηψαιμίας, εάν δεν καταφέρει να τα θανατώσει αμέσως.

Κύρια όπλα του είναι ο αιφνιδιασμός και τα κοφτερά δόντια του, ενώ η στοματική του κοιλότητα συντηρεί έναν αριθμό δεκάδων βακτηριδίων, τα οποία είναι και ο κύριος παράγοντας θανάτου της λείας του. Συνήθως τα θύματα του δράκου πεθαίνουν μερικές ημέρες αργότερα από συμπτώματα σηψαιμίας, εάν δεν καταφέρει να τα θανατώσει αμέσως.

Ετησίως υπάρχει και ένα μικρό ποσοστό ατυχημάτων στους κατοίκους των νησιών, όπου στις περισσότερες περιπτώσεις, λόγω έλλειψης της κατάλληλης

φαρμακευτικής αντιμετώπισης, τα αποτελέσματα είναι μοιραία. Έως τώρα έχουν αναφερθεί δυο περιπτώσεις θανάτου τουριστών από επίθεση δράκου.

Οι θηλυκές γεννάνε από 15 έως 30 αυγά, τα οποία επωάζονται μέσα στο έδαφος για 9 μήνες, ενώ τα μικρά τα οποία θα βγούν από τα αυγά τους αναρριχώνται στα δένδρα αμέσως, για να προφυλαχτούν από τα ενήλικα. Έπειτα από μια περίοδο δυο έως δυόμισι χρόνων θα κατεβούν στο έδαφος, όπου και θα αρχίσουν ένα νέο κύκλο ζωής.

Ζούνε έως και εξήντα χρόνια και ο πληθυσμός τους έχει υπολογιστεί στις πέντε χιλιάδες περίπου, ενώ αυτό που έχει παρατηρηθεί ανάμεσα στις δεκαετίες είναι ότι ο πληθυσμός τους μειώνεται σταδιακά.

Οι δράκοι του Κομόντο το 1980 χαρακτηρίστηκαν από την διεθνή οργάνωση CITES είδος απειλούμενο με εξαφάνιση και βρίσκεται στην πρώτη βαθμίδα προτεραιότητας περί προστασίας τους.

Στέλιος Γεροντάκης

<http://bit.ly/18cT3Sg>